

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети разширен състав)

22 ноември 2023 година *

„Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Единен механизъм за реструктуриране на кредитни институции и на някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Реструктуриране на Banco Popular Español — Решение на ЕСП, с което се отказва да се предостави обезщетение на акционерите и кредиторите, които са засегнати от действията по реструктуриране — Оценка на разликата в третирането — Независимост на оценителя“

По дело T-304/20,

Laura Molina Fernández, с местожителство в Мадрид (Испания), представлявана от S. Rodríguez Bajón, A. Gómez-Acebo Dennes и A. Ruiz Ojeda, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Единен съвет за реструктуриране (ЕСП), представляван от M. Fernández Rupérez, A. Lapresta Bienz, L. Forestier и J. Rius Riu, в качеството на представители, подпомагани от H.-G. Kamann, F. Louis, V. Del Pozo Espinosa de los Monteros и L. Hesse, адвокати,

ответник,

подпомаган от

Кралство Испания, представлявано от A. Gavela Llopis, в качеството на представител,

встъпила страна,

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав),

състоящ се по време на разискванията от: M. van der Woude, председател, G. De Baere (докладчик), G. Steinfatt, K. Kecsmár и S. Kingston, съдии,

секретар: P. Nuñez Ruiz, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид изложеното в съдебното заседание от 8 септември 2022 г.,

* Език на производството: испански.

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят, г-жа Laura Molina Fernández, иска да бъде отменено Решение SRB/EES/2020/52 на Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) от 17 март 2020 г. относно това дали е необходимо да се предостави обезщетение на акционерите и кредиторите, които са засегнати от действията по преструктуриране на Banco Popular Español, SA (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

Обстоятелствата по спора

- 2 Жалбоподателят е акционер в Banco Popular Español (наричана по-нататък „Banco Popular“), преди по отношение на нея да бъде приета схема за преструктуриране.
- 3 На 7 юни 2017 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема Решение SRB/EES/2017/08 за приемане на схема за преструктуриране на Banco Popular (наричана по-нататък „схемата за преструктуриране“) на основание Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).
- 4 Преди приемането на схемата за преструктуриране, на 23 май 2017 г. вследствие на процедура за възлагане на обществена поръчка в условията на конкуренция ЕСП ангажира дружеството Deloitte Réviseurs d'Entreprises за оценител (наричано по-нататък „дружеството оценител“) във връзка с подготовката за евентуално преструктуриране на Banco Popular. След провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка в условията на конкуренция във връзка с рамков договор за многократно предоставяне на услуги, подписан от ЕСП с шест дружества, сред които е и дружеството оценител, с последното дружество е сключен конкретен договор. Съгласно конкретния договор задачата на дружеството оценител включва извършването на оценка на Banco Popular преди евентуалното преструктуриране, както и оценка на разликата в третирането, предвидена в член 20, параграфи 16—18 от Регламент № 806/2014, след евентуалното преструктуриране.
- 5 На 5 юни 2017 г. ЕСП приема първата оценка на основание член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014, чиято цел е да предостави доказателства, позволяващи да се определи дали са изпълнени условията за започване на процедура по преструктуриране, определени в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014.
- 6 На 6 юни 2017 г. дружеството оценител предоставя на ЕСП втора оценка (наричана по-нататък „оценка 2“), изготвена в приложение на член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014. Целта на оценка 2 е да се оцени стойността на активите и пасивите на Banco Popular, да се направи преценка за подхода към акционерите и кредиторите, в случай че спрямо Banco Popular се провежда обичайно производство по несъстоятелност, както и да се предоставят данни, позволяващи да се вземе решението относно подлежащите на прехвърляне акции и инструменти на собственост и даващи възможност на ЕСП да определи търговските условия за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност.

- 7 В схемата за реструктуриране ЕСП, като приема, че предвидените в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 условия са изпълнени, решава да започне спрямо Banco Popular процедура по реструктуриране. ЕСП решава да обезцени и да преобразува капиталовите инструменти на Banco Popular съгласно член 21 от Регламент № 806/2014 и да приложи инструмента за продажба на стопанска дейност по силата на член 24 от Регламент № 806/2014 посредством прехвърлянето на акциите на купувач.
- 8 ЕСП решава да обезсили 100 % от акциите на Banco Popular, да преобразува и обезцени цялата главница на инструменти на допълнителния капитал от първи ред, които са издадени от Banco Popular, и да преобразува цялата главница на инструменти на капитала от втори ред, които са издадени от Banco Popular, в „нови акции II“. След прозрачен и открит процес на продажба, проведен от испанския орган за реструктуриране Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Фонд за организирано реструктуриране на банковите институции, Испания), „новите акции II“ са прехвърлени на Banco Santander SA срещу заплащането на покупна цена от едно евро. На 28 септември 2018 г. вследствие на сливане чрез поглъщане Banco Santander става универсален правопреемник на Banco Popular.
- 9 На 7 юни 2017 г. Европейската комисия приема Решение (ЕС) 2017/1246 за одобряване на схемата за реструктуриране на Banco Popular (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15).
- 10 На 14 юни 2018 г. дружеството оценител предава на ЕСП предвидената в член 20, параграфи 16—18 от Регламент № 806/2014 оценка на разликата в третирането, извършена с цел да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на институцията в процедура на реструктуриране бъде образувано обичайно производство по несъстоятелност (наричана по-нататък „оценка 3“). На 31 юли 2018 г. дружеството оценител изпраща на ЕСП допълнение към тази оценка, с което поправя някои технически грешки.
- 11 В оценка 3 дружеството оценител оценява третирането, което засегнатите акционери и кредитори биха получили, ако спрямо Banco Popular бъде образувано обичайно производство по несъстоятелност към момента на приемане на схемата за реструктуриране. То извършва това оценяване в рамките на сценарий за ликвидация, като прилага Ley 22/2003 Concursal (Закон 22/2003 за несъстоятелността) от 9 юли 2003 г. (BOE, бр. 164 от 10 юли 2003 г., стр. 26905).
- 12 Дружеството оценител посочва, че хипотетичният сценарий за ликвидация е бил изготвен въз основа на неаудитирана финансова информация от 6 юни 2017 г. или ако такава не е била на разположение, на информация от 31 май 2017 г. То приема, че образуването на 7 юни 2017 г. на обичайно производство по несъстоятелност за Banco Popular би довело до ликвидация, която не е планирана. За да оцени стойностите на реализиране на активите, дружеството оценител взема предвид три алтернативни времеви сценария за ликвидация — с продължителност 18 месеца, 3 години и 7 години, всеки от които включва най-добра и най-лоша хипотеза. То стига до заключението, че във всяка от тези хипотези за засегнатите акционери и подчинените кредитори не се очаква никакво възстановяване на суми в рамките на обичайно производство по несъстоятелност и че следователно не е налице разлика в третирането в сравнение с третирането, произтичащо от действието по реструктуриране.

- 13 На 6 август 2018 г. ЕСП публикува на своята интернет страница съобщението си от 2 август 2018 г. за предварителното решение дали трябва да бъде предоставено обезщетение на акционерите и кредиторите, които са засегнати от действията по преструктуриране на Banco Popular, и за стартирането на процедурата на право на изслушване (SRB/EES/2018/132) (наричано по-нататък „предварителното решение“), както и неуповителна версия на оценка 3. На 7 август 2018 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* е публикувано уведомление във връзка със съобщението на ЕСП (ОВ С 277 I, 2018 г., стр. 1).
- 14 В предварителното решение ЕСП приема, че от оценка 3 е видно, че няма разлика между третирането, което действително са получили засегнатите акционери и кредитори поради преструктурирането на Banco Popular, и това, от което те биха се ползвали, ако спрямо нея бъде образувано обичайно производство по несъстоятелност към датата на преструктурирането. В предварителното решение ЕСП приема, че не е длъжен да изплати обезщетение на засегнатите акционери и кредитори съгласно член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014.
- 15 За да може да вземе окончателно решение по въпроса дали трябва да бъде предоставено обезщетение на засегнатите акционери и кредитори, ЕСП ги приканва да заявят пред него интереса си да упражнят правото си на изслушване с оглед на предварителното решение в съответствие с член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).
- 16 ЕСП посочва, че процедурата на право на изслушване ще протече на два етапа.
- 17 На първия етап, етапа на регистрация, засегнатите акционери и кредитори се приканват да изразят интерес за упражняване на правото си да бъдат изслушани, като използват създадения за целта онлайн формуляр за регистрация, който е достъпен до 14 септември 2018 г. След това ЕСП трябва да провери дали всяка проявила интерес страна има статут на засегнат акционер или кредитор. Заинтересованите засегнати акционери и кредитори трябва да представят доказателство за своята самоличност и доказателство, че към 6 юни 2017 г. притежават един или повече капиталови инструменти на Banco Popular, които са обезценени или преобразувани и прехвърлени в рамките на преструктурирането.
- 18 На втория етап, етапа на консултация, засегнатите акционери и кредитори, които са изразили интерес за упражняване на правото си да бъдат изслушани през първия етап, и чийто статут е потвърден от ЕСП, могат да представят своите коментари по предварителното решение, към което е приложена оценка 3.
- 19 На 16 октомври 2018 г. ЕСП обявява, че допуснатите акционери и кредитори ще бъдат поканени да представят своите писмени коментари по предварителното решение от 6 ноември 2018 г. нататък. На 6 ноември 2018 г. ЕСП изпраща на допуснатите акционери и кредитори уникална лична връзка, която дава интернет достъп до формуляр, който им позволява да представят до 26 ноември 2018 г. коментари по предварителното решение и по неуповителната версия на оценка 3.
- 20 След етапа на консултация ЕСП разглежда релевантните коментари на засегнатите акционери и кредитори по предварителното решение. Той иска от дружеството оценител да му предостави документ, съдържащ неговата оценка на релевантните коментари по оценка 3, и да разгледа дали оценка 3 остава валидна в светлината на тези коментари.

- 21 На 18 декември 2019 г. дружеството оценител предоставя на ЕСП своята оценка, озаглавена „Пояснителен документ относно оценката на разликата в третирането“ (наричан по-нататък „пояснителният документ“). В пояснителния документ дружеството оценител потвърждава, че стратегията и различните подробни хипотетични сценарии за ликвидация в оценка 3, както и приложените методологии и извършените анализи остават валидни.
- 22 На 17 март 2020 г. ЕСП приема обжалваното решение. Съобщение за това решение е публикувано на 20 март 2020 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ С 91, 2020 г., стр. 2).
- 23 В обжалваното решение ЕСП приема, че дружеството оценител е независимо в съответствие с изискванията, предвидени в член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014 и глава IV от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията от 23 март 2016 година за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определяне на съдържанието на плановете за възстановяване, плановете за реструктуриране и плановете за реструктуриране на група, минималните критерии, по които компетентният орган трябва да оценява плановете за реструктуриране и плановете за реструктуриране на група, условията за вътрешногрупова финансова подкрепа, изискванията към независимите оценители, договорното признаване на правомощията за обезценяване и преобразуване, изискванията за процедурите за уведомяване и съдържанието на уведомленията и съобщението за спиране, както и оперативното функциониране на колегиите за реструктуриране (ОВ L 184, 2016 г., стр. 1).
- 24 В раздел 5 „Оценка 3“ от обжалваното решение ЕСП обобщава съдържанието на оценка 3 и приема, че тя е в съответствие с приложимата правна уредба и е достатъчно мотивирана и пълна, за да бъде основание за решение по член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014. Той приема, че в оценка 3 се оценяват необходимите данни, предвидени в член 20, параграф 17 от Регламент № 806/2014 и в Делегиран регламент (ЕС) 2018/344 на Комисията от 14 ноември 2017 година за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти, с които се уточняват критериите във връзка с методологията за оценяване на разликите в третирането при режим на реструктуриране (ОВ L 67, 2018 г., стр. 3).
- 25 В дял 6 от обжалваното решение ЕСП представя „коментарите, предоставени от засегнатите акционери и кредитори, както и тяхната оценка“. В раздел 6.1 „Оценка на релеванността“ от обжалваното решение ЕСП обяснява, че някои от тези коментари, които не се отнасят нито до предварителното му решение, нито до оценка 3, не са релевантни, тъй като не попадат в обхвата на процедурата на право на изслушване. В раздел 6.2 от обжалваното решение той извършва „проверка на релевантните коментари“, представени от засегнатите акционери и кредитори, свързани с независимостта на дружеството оценител и със съдържанието на оценка 3, групирани по теми.
- 26 ЕСП приема, че от оценка 3 във връзка с пояснителния документ и изводите, изложени в раздел 6.2 от обжалваното решение, е видно, че няма разлика между третирането, на което действително са били подложени засегнатите акционери и кредитори, и третирането, от което биха се ползвали, ако спрямо Вансо Popular бъде образувано обичайно производство по несъстоятелност към датата на реструктурирането.

27 Въз основа на това ЕСП приема следното:

„Член 1

Оценяване

С цел да се определи дали следва да се предостави обезщетение на акционерите и кредиторите, засегнати от действията по реструктуриране на Banco Popular [...], оценката на разликата в третирането в рамките на реструктурирането, предвидена в член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014, се изготвя в съответствие с приложение I към настоящото решение, заедно с пояснителния документ [...], съдържащ се в приложение II към настоящото решение.

Член 2

Обезщетяване

Акционерите и кредиторите, засегнати от действията по реструктуриране на Banco Popular [...], нямат право на обезщетение от Единния фонд за реструктуриране на основание член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014.

Член 3

Адресат на решението

Адресат на това решение е FROB в качеството му на национален орган за реструктуриране по смисъла на член 3, параграф 1, точка 3 от Регламент № 806/2014“.

Искания на страните

28 Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски.

29 ЕСП, подкрепян от Кралство Испания, иска от Общия съд:

- да отхвърли жалбата,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

30 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва три основания. С първото основание жалбоподателят твърди, че оценка 3 не е била извършена от независим оценител в нарушение на член 20 от Регламент № 806/2014 и на глава IV от Делегиран регламент 2016/1075. С второто основание жалбоподателят изтъква наличието на грешки, които се

съдържат в оценка 3. С третото основание жалбоподателят твърди, че оценка 3 се основава на погрешна информация относно финансовото състояние на Banco Popular към момента на реструктурирането ѝ.

- 31 В самото начало следва да се отбележи, че съдебната практика очертава обхвата на упражнявания от Общия съд контрол както в случаите, в които обжалваният акт се основава на преценка на много сложни факти от научен и технически характер, така и когато става въпрос за сложни икономически преценки.
- 32 От една страна, що се отнася до случаи, при които органите на Съюза разполагат с широко право на преценка, по-специално при преценката на много сложни факти от научен и технически характер при определяне на обхвата и естеството на приеманите от тях мерки, контролът на съда на Съюза трябва да се сведе до проверка дали упражняването на това право не е опорочено поради явна грешка или поради злоупотреба с власт и също дали тези органи явно не са превишили пределите на правото си на преценка. В такъв контекст съдът на Съюза всъщност не може да замени със своята преценка на фактите от научен и технически характер преценката на единствените органи, на които Договорът за функционирането на ЕС е възложил тази задача (вж. решения от 21 юли 2011 г., *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, т. 60 и цитираната съдебна практика, и от 1 юни 2022 г., *Algebris (UK)* и *Anchorage Capital Group/Комисия*, T-570/17, EU:T:2022:314, т. 105 и цитираната съдебна практика).
- 33 От друга страна, във връзка с това юрисдикциите на Съюза упражняват върху направените от органите на Съюза сложни икономически преценки ограничен контрол, който по необходимост се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали фактите са установени точно, както и дали не е налице явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт. В рамките на този контрол съдът на Съюза не може да замести преценката на компетентния орган на Съюза със своята икономическа преценка (вж. решения от 2 септември 2010 г., *Комисия/Scott*, C-290/07 P, EU:C:2010:480, т. 66 и цитираната съдебна практика, и от 1 юни 2022 г., *Algebris (UK)* и *Anchorage Capital Group/Комисия*, T-570/17, EU:T:2022:314, т. 106 и цитираната съдебна практика).
- 34 Тъй като решенията на ЕСП, чиято цел е да се определи дали трябва да се предостави обезщетение на акционерите и кредиторите, засегнати от действията по реструктуриране, предприети по отношение на даден субект, се основават на преценка на много сложни факти от научен и технически характер, следва да се приеме, че принципите, изведени от посочената в точки 32 и 33 по-горе съдебна практика, се прилагат за контрола, който Съдът следва да упражни.
- 35 Макар на ЕСП да е призната свобода на преценка в икономическата и техническата област, това не означава, че съдът на Съюза трябва да се въздържа от контрол върху направеното от ЕСП тълкуване на данните от икономическо естество, на които се основава решението му. Всъщност както Съдът е постановил, дори в случай на сложни преценки съдът на Съюза трябва да провери не само фактическата достоверност на посочените доказателства, тяхната надеждност и непротиворечивост, но и дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, както и дали те са от такъв характер, че да подкрепят изведените от тях заключения (вж. решения от 11 ноември 2021 г., *Autostrada Wielkopolska/Комисия* и

Полша, C-933/19 P, EU:C:2021:905, т. 117 и цитираната съдебна практика, и от 1 юни 2022 г., Algebris (UK) и Anchorage Capital Group/Комисия, T-570/17, EU:T:2022:314, т. 108 и цитираната съдебна практика).

- 36 В това отношение, за да се докаже, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката на фактите, годна да обоснове отмяна на обжалваното решение, представените от жалбоподателя доказателства трябва да бъдат достатъчни, за да лишат от правдоподобност преценката на фактите, възприета в това решение (вж. по аналогия решения от 7 май 2020 г., VTB Holding Investments и Dufenco Participations Holding/Комисия, C-148/19 P, EU:C:2020:354, т. 72, и от 1 юни 2022 г., Algebris (UK) и Anchorage Capital Group/Комисия, T-570/17, EU:T:2022:314, т. 109 и цитираната съдебна практика).
- 37 Следователно основание, изведено от твърдение за явна грешка, трябва да се отхвърли, ако въпреки представените от жалбоподателя доказателства обжалваната преценка може все пак да се приеме за вярна или валидна (вж. решения от 27 септември 2018 г., Spiegel-Verlag Rudolf Augstein и Sauga/ЕЦБ, T-116/17, непубликувано, EU:T:2018:614, т. 39 и цитираната съдебна практика, и от 25 ноември 2020 г., ВМС/Съвместно предприятие „Чисто небе 2“, T-71/19, непубликувано, EU:T:2020:567, т. 76 и цитираната съдебна практика).
- 38 Освен това от постоянната съдебна практика следва, че когато институциите разполагат с такова право на преценка, спазването на предоставените от правния ред на Съюза гаранции в административното производство е от още по-съществено значение. Сред тези предоставени от правния ред на Съюза гаранции в административното производство е по-конкретно принципът на добра администрация, закрепен в член 41, параграф 2, буква а) от Хартата, към който се включва задължението за компетентната институция да разгледа внимателно и безпристрастно всички относими към дадения случай данни. Само по този начин съдът на Съюза може да провери дали са налице фактическите и правните обстоятелства, от които зависи упражняването на правото на преценка (вж. в този смисъл решение от 21 ноември 1991 г., Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, т. 14).

По второто основание: наличие на грешки, които се съдържат в оценка 3

- 39 С второто си основание жалбоподателят по същество твърди, че когато определят дали засегнатите акционери и кредитори биха получили по-добро третиране, ако спрямо Banco Popular е било проведено обичайно производство по несъстоятелност към момента на приемане на схемата за реструктуриране, ЕСП в обжалваното решение и дружеството оценител в оценка 3 са допуснали грешка, като са се позовали на хипотетичен сценарий, че Banco Popular е щяла да бъде ликвидирана като прекратило дейността си предприятие.
- 40 Жалбоподателят твърди, че в обжалваното решение ЕСП се е основал на погрешно предположение, тъй като в член 20, параграф 18 от Регламент № 806/2014 не се посочва, че третирането на засегнатите акционери и кредитори в хипотеза на производство по несъстоятелност трябва да се преценява с оглед на критерия, че подлежащият на реструктуриране субект е прекратил дейността си. Оценката обаче може да бъде различна в зависимост от това дали се основава на критерий за ликвидация, а именно прекратяване на дейността, или на критерий за действащо предприятие, а именно продължаване на дейността.

- 41 Той твърди, че позоваването на обичайното производство по несъстоятелност в Регламент № 806/2014 трябва да се разбира като позоваване на уреденото в испанското законодателство производство, а именно Закон 22/2003. Той отбелязва, че съгласно член 44, параграф 1 от Закон 22/2003 „обявяването в несъстоятелност не прекъсва упражняването на професионалната или търговската дейност на длъжника“, което означавало, че съгласно испанското право обявяването на длъжника в несъстоятелност не води до прекратяване на дейността, нито до осребряване на имуществото му. По същия начин с член 100, параграф 3 от Закон 22/2003 се въвеждало решение за запазване и продължаване на дейността чрез сключване на споразумение с кредиторите. С този закон се предвиждала продажбата, изцяло или частично, на стопанската единица при режим на пълна или частична непрекъснатост на дейността в съответствие с критерия за действащо предприятие, а не за ликвидация на необслужваните активи, което било изрично изключено. Със Закон 22/2003 се въвеждало задължение за продължаване на дейността, независимо от етапа на производството по несъстоятелност. В обжалваното решение ЕСПП допуснал грешка в преценката и неправилно тълкувал Закон 22/2003, като приел, че предвиденото в този закон производство по несъстоятелност щяло да доведе до ликвидация на субекта.
- 42 Освен това жалбоподателят твърди, че критерият за ликвидация, използван от дружеството оценител в оценка 3 и одобрен от ЕСПП в обжалваното решение, е несъвместим с реструктурирането, както е определено в Регламент № 806/2014, по-специално с целта му да осигури непрекъснатост на критичните функции на институцията, и с използвания от ЕСПП инструмент за реструктуриране, а именно продажбата на Banco Popular като предприятие, което продължава дейността си. Той счита, че разликата в третирането се основава на хипотетичното извършване на сравнение на две производства, които позволяват възстановяването на кредитните институции. Тъй като преценката на разликата в третирането при оценка 3 предполага сравняване на еквивалентни операции, за да се извърши подходяща оценка при сценарий за несъстоятелност, би следвало да се използва хипотеза, подобна на възприетата при реструктурирането, а именно за продължаване на дейността на субекта.
- 43 В обжалваното решение ЕСПП отбелязва, че съгласно член 15, параграф 1, буква ж) от Регламент № 806/2014 с оценка 3 трябва да се определи дали засегнатите акционери и кредитори са били третирани по по-неблагоприятен начин в рамките на реструктурирането, отколкото биха били третирани, ако Banco Popular се „ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност“. Подобно на дружеството оценител в пояснителния документ (т. 5.1.5) ЕСПП отбелязва, че Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (Закон 11/2015 за възстановяването и реструктурирането на кредитни институции и инвестиционни посредници) от 18 юни 2015 г. (ВОЕ, бр. 146 от 19 юни 2015 г., стр. 50797), с който се транспонира Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190), изрично се предвижда, че разликата в третирането трябва да се оцени, като се предполага, че субектът е започнал производство по ликвидация.

- 44 На първо място, що се отнася до релевантните разпоредби на Регламент № 806/2014, следва да се припомни, че целта на предвидената в член 20, параграф 16 от този регламент оценка е да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на институцията в режим на реструктуриране е било образувано обичайно производство по несъстоятелност.
- 45 Съгласно член 20, параграф 17 от Регламент № 806/2014 с оценката по параграф 16 от същия член се определя разликата в третирането между действителното третиране, което са получили акционерите и кредиторите при реструктурирането на институция в режим на реструктуриране, и третирането, което биха получили, ако по отношение на субекта е било образувано обичайно производство по несъстоятелност към момента на вземане на решението за действието по реструктуриране.
- 46 Целта на тази оценка е да се приложи принципът за справедливо третиране на кредиторите, закрепен в член 15, параграф 1, буква ж) от Регламент № 806/2014, който предвижда, че „никой кредитор не понася по-големи загуби от загубите, които би понесъл, ако субект по член 2 се ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност в съответствие със защитните механизми по член 29“.
- 47 В приложение на този принцип в член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014 се посочва, че ЕСП може да използва Единния фонд за реструктуриране (ЕФП), за „да обезщети акционерите или кредиторите, ако съобразно оценката на стойността по член 20, параграф 5 те са понесли по-големи загуби, отколкото биха понесли съобразно оценката на стойността по член 20, параграф 16 при ликвидация чрез обичайното производство по несъстоятелност“.
- 48 Така от посочените по-горе разпоредби на Регламент № 806/2014 ясно следва, че противно на твърдяното от жалбоподателя, позоваването в член 20, параграфи 16—18 от Регламент № 806/2014 на третирането, от което акционерите и кредиторите на субекта биха се ползвали, ако спрямо него е било приложено обичайно производство по несъстоятелност, се отнася до хипотетичното им третиране в случай на ликвидация на субекта.
- 49 Освен това съгласно член 4, параграф 1 от Делегиран регламент 2018/344 методологията за оценяване на третирането, което акционерите и кредиторите, по отношение на които са били извършени действия по реструктуриране, биха получили, ако към датата на решението за реструктуриране по отношение на дружеството е започнало обичайно производство по несъстоятелност, се ограничава до определяне на дисконтирания размер на очакваните парични потоци при обичайно производство по несъстоятелност. Факторите, които трябва да се вземат предвид при оценката на тези парични потоци, посочени в член 4, параграфи 4 и 5 от Делегиран регламент 2018/344, имат за цел да се определи стойността на активите в зависимост от това дали те се търгуват или не на активен пазар, в рамките на хипотетична продажба. В член 4, параграф 8 от Делегиран регламент 2018/344 се предвижда също, че хипотетичните постъпления, произтичащи от оценката, се разпределят между акционерите и кредиторите в съответствие с техния приоритетен ред съгласно приложимото законодателство в областта на несъстоятелността.

- 50 От това следва, че методологията за оценяване на третирането, което акционерите и кредиторите биха получили в рамките на хипотетично обичайно производство по несъстоятелност, определено в Делегиран регламент 2018/344, съответства на реализирането на активите на институцията и следователно на ликвидация съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 42 от Регламент № 806/2014.
- 51 Противно на твърдяното от жалбоподателя, фактът, че разликата в третирането се преценява чрез сравняване на действителното третиране, което са получили засегнатите акционери и кредитори поради реструктурирането, с хипотетичен сценарий, при който по отношение на субекта е образувано обичайно производство по несъстоятелност, не означава, че този съпоставителен сценарий трябва да се основава на хипотеза, подобна на възприетата при реструктурирането, а именно за продължаване на дейността на субекта.
- 52 Следва да се отбележи, че този довод е резултат от неправилно разбиране на установения с Регламент № 806/2014 механизъм за обезщетяване на акционерите и кредиторите на субект, по отношение на който се прилага действие по реструктуриране.
- 53 В това отношение в съображение 62 от Регламент № 806/2014 се предвижда следното:
- „Намесата в правата на собственост не следва да бъде прекомерна. Във връзка с това засегнатите акционери и кредитори не следва да понесат загуби, по-големи от тези, които биха понесли, ако субектът се ликвидира към момента на вземане на решението за реструктурирането му. В случай на частично прехвърляне на активи на институция в режим на реструктуриране към частен купувач или към мостова институция, остатъчната част от институцията в режим на реструктуриране следва да бъде ликвидирана чрез обичайното производство по несъстоятелност. За да се защитят акционерите и кредиторите на субекта по време на производството по ликвидация, те следва да имат право да получат плащане за вземанията си в не по-малък размер от този, който по изчисления биха получили при ликвидация на целия субект чрез обичайно производство по несъстоятелност“.
- 54 Съгласно член 20, параграф 18, букви а) и б) от Регламент № 806/2014 при оценката на разликата в третирането, предвидена в член 20, параграф 16 от същия регламент, се изхожда от хипотезата, че по отношение на институция в режим на реструктуриране, във връзка с която са извършени действие или действия по реструктуриране, е било образувано обичайно производство по несъстоятелност към момента на вземане на решението за действие по реструктуриране, както и от хипотезата, че действието или действията по реструктуриране не са извършени.
- 55 Следва също така да се припомни, че приемането на действие по реструктуриране по отношение на даден субект предполага, че са изпълнени условията по член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014, а именно че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен, че не съществуват алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи, които биха могли да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията от негова страна, и че действието по реструктуриране е необходимо в обществен интерес. Съгласно член 18, параграф 5 от Регламент № 806/2014 дадено действие по реструктуриране се приема за действие в обществен интерес, ако то е необходимо за постигането и съответства на една или повече от целите на реструктурирането и ако ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала тези цели на реструктурирането в същата степен.

Както посочва жалбоподателят, приемането на механизъм за реструктуриране има по-специално за цел, в приложение на член 14, параграф 2, буква а) от същия регламент, да осигури непрекъснатост на критичните функции на субекта.

- 56 Както твърди жалбоподателят, действието по реструктуриране представлява алтернатива на ликвидацията на даден субект, когато това се изисква от обществения интерес.
- 57 Съгласно член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014, с който се прилага посоченият в член 15, параграф 1, буква ж) от същия регламент принцип, на акционерите и кредиторите се признава правото в процедура за реструктуриране да получат като плащане или обезщетение за своите вземания размер не по-малък от сумата, която по изчисления биха получили при ликвидация на цялата институция или предприятие при обичайното производство по несъстоятелност (вж. по аналогия решение от 5 май 2022 г., *Vanco Santander* (Банково реструктуриране на *Vanco Popular*), C-410/20, EU:C:2022:351, т. 48).
- 58 От това следва, че за да се установи разликата в третирането, се извършва сравнение между действителното третиране, което са получили засегнатите акционери и кредитори поради реструктурирането, и оценяването на тяхното положение в хипотеза, при която не е било извършено действие по реструктуриране, а именно хипотезата, в която субектът е бил ликвидиран. Противно на твърдяното от жалбоподателя, преценката на разликата в третирането не предполага сравняване на две сходни положения, а на две алтернативи. Следователно жалбоподателят също така неправилно твърди, че съпоставителният сценарий, подобно на реструктурирането, се отнася до производство, позволяващо да се осигурят непрекъснатостта на критичните функции на кредитните институции и тяхното възстановяване, и че той трябва да се основе на същата хипотеза като възприетата в схемата за реструктуриране.
- 59 На второ място, що се отнася до приложимото национално законодателство, следва да се отбележи, че противно на твърденията на жалбоподателя, Закон 22/2003, който урежда обичайното производство по несъстоятелност в Испания, не е единственият текст от испанското право, приложим към оценката на разликата в третирането.
- 60 Всъщност *Real Decreto 1012/2015 por el que se desarrolla la Ley 11/2015 y por el que se modifica el Real Decreto 2606/1996, de 20 de diciembre, sobre fondos de garantía de depósitos de entidades de crédito* (Кралски указ 1012/2015 за прилагане на Закон 11/2015 и за изменение на Кралски указ 2606/1996 от 20 декември 1996 г. относно фондовете за гарантиране на депозитите в кредитни институции) от 6 ноември 2015 г. (ВОЕ, бр. 267 от 7 ноември 2015 г., стр. 105911), с който се транспонира Директива 2014/59, съдържа специални разпоредби относно оценяването на разликата в третирането.
- 61 Както обаче посочва Кралство Испания, като е регламентирал оценяването на разликата в третирането, испанският законодател не е предвидил друга хипотеза освен предвиждащата ликвидация чрез обичайното производство по несъстоятелност.
- 62 Всъщност в член 10, параграф 2 от Кралски декрет 1012/2015 се предвижда, че при оценката трябва да се определи третирането, което акционерите и кредиторите биха получили, ако към момента на приемане на решението за реструктуриране по отношение на субекта, спрямо който се прилага реструктуриране, е започнало производство по ликвидация.

- 63 В това отношение в член 10, параграф 3, буква а) от Кралски декрет 1012/2015 се посочва, че оценяването се основава на хипотезата, че субектът, по отношение на който са предприети действия по реструктуриране, ще бъде ликвидирани в рамките на производството по несъстоятелност към момента на вземане на решението за реструктуриране.
- 64 Така в рамките на преценката за разликата в третирането вследствие на решение за реструктуриране на FROB, испанското право предвижда, че съпоставителният сценарий е сценарий за ликвидация на субекта, като се вземат предвид разпоредбите на Закон 22/2003 относно ликвидацията.
- 65 В това отношение, както отбелязва Кралство Испания, посоченото в членове 148 и 149 от Закон 22/2003 понятие „ликвидация“ се състои в реализирането на имуществото и правата на предприятието в несъстоятелност, за да се удовлетворят кредиторите с полученото, и съответства на определението в член 3, параграф 1, точка 42 от Регламент № 806/2014.
- 66 Освен това, както твърди ЕСП, посоченият от жалбоподателя член 100 от Закон 22/2003 относно споразуменията с кредиторите е включен в дял V от този закон, озаглавен „Етапи на ликвидация или на споразумението с кредиторите“. От това следва, че Закон 22/2003, който е общ закон за несъстоятелността, предвижда, че споразумението с кредиторите представлява решение, което е алтернативно на ликвидацията след приключване на общия етап на производството по несъстоятелност.
- 67 Ето защо, като предвижда изрично, че разликата в третирането трябва да се преценява, като се вземе предвид хипотезата, при която субектът е в етапа на ликвидация, Кралски декрет 1012/2015 изключва възможността за прилагане на алтернативното решение, състоящо се в сключване на споразумение с кредиторите.
- 68 От това следва, че противно на твърдяното от жалбоподателя, в приложимите разпоредби от испанското законодателство се предвижда, че разликата в третирането трябва да се определи въз основа на сценарий за ликвидация, което изключва възможността за сценарий, основаващ се на продължаване на дейността на субекта и на споразумение с кредиторите.
- 69 На трето място, в случая следва да се припомни, че в хипотеза, при която схемата за реструктуриране не е приета, алтернативата се състои в ликвидацията на Banco Popular чрез обичайно производство по несъстоятелност (решение от 1 юни 2022 г., Algebris (UK) и Anchorage Capital Group/Комисия, T-570/17, EU:T:2022:314, т. 421).
- 70 В това отношение в обжалваното решение ЕСП посочва, че в съответствие с оценка 3, с оглед на обстоятелствата по случая, и по-специално на неспособността на Banco Popular да плати дълговете си на падежа, откриването на обичайно производство по несъстоятелност към датата на реструктурирането би довело до ликвидация на Banco Popular, което означава ускорена реализация на активите без задължително съблюдавана минимална цена и плащане на нетната реализируема стойност на кредиторите в съответствие с реда на вземанията, установен със Закон 22/2003.
- 71 Следва също да се отбележи, че доводът на жалбоподателя, че в съпоставителния сценарий на действието по реструктуриране не се приема непременно хипотезата за ликвидация на Banco Popular, вече е бил изтъкнат от някои засегнати акционери и кредитори в рамките на процедурата на право на изслушване.

- 72 В обжалваното решение ЕСП посочва, че те са твърдели или че би могло да се намери решение от страна на частния сектор, или че съпоставителният сценарий е трябвало да се основе на продажбата на Banco Popular като действащо предприятие, тъй като към датата на приемане на схемата за реструктуриране горепосочената банка все още е осъществявала дейност на пазара. По-специално, ЕСП посочва, че някои засегнати акционери и кредитори твърдят, че кредиторите биха могли да сключат споразумение (споразумение с кредиторите), което би попречило на ликвидацията на Banco Popular. Други засегнати акционери и кредитори отбелязват, че испанското производство по несъстоятелност предвижда възможност за приемане на предварително решение във връзка с несъстоятелността, при което жизнеспособните активи на субекта се отделят и продават като действащо предприятие. Те твърдят, че това решение е трябвало да бъде разгледано от дружеството оценител при определянето на стратегията за ликвидация, тъй като би позволило по-добре да се запази стойността за целите на франчайзинга на Banco Popular.
- 73 ЕСП отбелязва, че без да се засягат изискванията, предвидени в Регламент № 806/2014 и в приложимото национално право, в пояснителния документ дружеството оценител е обяснило причините, поради които в случая на Banco Popular не е било възможно да се извърши продажба като действащо предприятие (чрез производство по приемане на предварително решение във връзка с несъстоятелността или по друг начин), нито да се сключи споразумение с кредиторите. В това отношение, от една страна, дружеството оценител е посочило, че с оглед на положението във връзка с ликвидността на Banco Popular към датата на реструктурирането и на оценката на Европейската централна банка (ЕЦБ) относно това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, последната не би могла да продължи дейността си, докато се водят преговори, пораждащи значителна загуба на стойността. ЕСП добавя, че писмо от 6 юни 2017 г. на генералния директор на Banco Popular потвърждава извода, че положението във връзка с ликвидността на Banco Popular не ѝ позволява да продължи дейността си. От друга страна, дружеството оценител е приело, че лицензът за банкова дейност на Banco Popular е отнет, тъй като са изпълнени предвидените в испанското законодателство условия за отнемането му. То посочва, че за приемането на депозитите на клиентите, които са от съществено значение за продължаването на дейността на Banco Popular или за продажбата ѝ като действащо предприятие, е необходим лиценз за банкова дейност.
- 74 ЕСП добавя, че дружеството оценител е посочило в пояснителния документ, че в Закон 22/2003 не се предвижда създаването на „добра банка“ и на „лоша банка“ и че във всеки случай прилагането на горепосочения закон би изисквало време, с което тогава не се е разполагало.
- 75 ЕСП стига до заключението, че дружеството оценител е извършило подходящо оценяване на сценария за ликвидация, използван в оценка 3.
- 76 От това следва, че към датата на реструктурирането Banco Popular не е била в състояние да продължи дейността си, поради положението във връзка с нейната ликвидност, поради положението си, което е проблемно или има вероятност да стане проблемно, и поради възможното отнемане на лиценза ѝ за банкова дейност, и че поради тази причина не са били възможни нито сключване на споразумение с кредиторите, нито сценарий за несъстоятелност, при който се взема предвид хипотезата за продължаващо дейността си предприятие.

- 77 Следователно, противно на твърдяното от жалбоподателя, както приложимите правни разпоредби, така и фактическото положение на Banco Popular към датата на реструктурирането са изключвали прилагането на съпоставителен сценарий, при който се взема предвид хипотезата за продължаващо дейността си предприятие.
- 78 От това следва, че доводът на жалбоподателя относно разликата в стойността, която би произтекла от прилагането по-скоро на критерия за действащо предприятие, отколкото на критерия за ликвидация относно оценката на незащитените отсрочени данъчни активи на Banco Popular, е ирелевантен.
- 79 От всичко изложено по-горе следва, че жалбоподателят не е доказал, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като е одобрил преценката на дружеството оценител, че оценяването на третирането, което засегнатите акционери и кредитори на Banco Popular биха получили, в случай че спрямо банката се проведе обичайно производство по несъстоятелност, трябва да се извърши според сценария за ликвидация на предприятие, което е прекратило дейността си.
- 80 Поради това второто основание трябва да се отхвърли.

По първото основание: нарушение на член 20 от Регламент № 806/2014 и на глава IV от Делегиран регламент 2016/1075, тъй като оценка 3 не е била извършена от независим оценител

- 81 Жалбоподателят изтъква, че дружеството оценител не отговаря на условията, за да бъде считано за независим оценител за целите на изготвянето на оценка 3, и че определянето му като такъв от страна на ЕСП нарушава разпоредбите на глава IV от Делегиран регламент 2016/1075 и на член 20 от Регламент № 806/2014.
- 82 В обжалваното решение ЕСП приема, че дружеството оценител е независимо в съответствие с изискванията на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014 и на глава IV от Делегиран регламент 2016/1075. Той отбелязва, че дружеството оценител е било избрано в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка, в резултат на която ЕСП е приел, че то притежава необходимите квалификации, опит, способност, познания и ресурси за извършването на оценка 3, без да зависи неоправдано от съдействието на някой от съответните публични органи или на Banco Popular, съгласно изискванията на член 38, точка 1 и на член 39 от Делегиран регламент 2016/1075. ЕСП е приел, че предвид естеството, размера и сложността на оценката, която ще бъде извършена, дружеството оценител притежава подходящи човешки и технически ресурси, за да извърши оценка 3, съгласно член 39, параграф 2 от Делегиран регламент 2016/1075.
- 83 Освен това ЕСП приема, че дружеството оценител е правен субект, който е независим от публичните органи и от Banco Popular, и в това отношение е напълно независим от ЕСП, както и че не е бил ангажиран за извършване на годишните счетоводни отчети на Banco Popular.
- 84 Накрая, ЕСП отбелязва, че що се отнася до липсата на настоящи или потенциални съществени съвпадащи или противоречащи интереси по смисъла на член 41 от Делегиран регламент 2016/1075, дружеството оценител е извършило вътрешна проверка с оглед на приложимите професионални стандарти. Предвид резултата от тази проверка дружеството оценител е приело, че няма конфликт на интереси с оглед на определянето му като

независим оценител. В това отношение ЕСП посочва различните декларации за липса на конфликт на интереси, представени от дружеството оценител по време на процедурата за възлагане на обществена поръчка и след определянето му, с които се цели да се гарантират неговата независимост и тази на членовете на екипите му, по-специално тези, на които е възложено извършването на оценка 3.

85 Предвид предоставените от дружеството оценител декларации и уверения ЕСП приема, че последното предоставя достатъчно гаранции, за да се избегне всякакъв съществен действителен или потенциален интерес, който да съвпада със или да противоречи на интереса на съответните публични органи или на Banco Popular. ЕСП препраща и към точка 6.2.1 от обжалваното решение, в която е отговорил на „коментарите относно независимостта на дружеството оценител“, представени от засегнатите акционери и кредитори в хода на процедурата на право на изслушване. В това отношение ЕСП посочва, че към момента на определянето си и по време на извършването на оценка 3 дружеството оценител не е имало съществен действителен или потенциален интерес, който да съвпада със или да противоречи на интереса на съответните публични органи или на съответния субект по смисъла на член 41 от Делегиран регламент 2016/1075.

86 ЕСП стига до заключението, че дружеството оценител е независимо в съответствие с изискванията на член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014 и на членове 39—41 от Делегиран регламент 2016/1075.

87 В това отношение съгласно член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014 ЕСП гарантира, че оценката се извършва от независимо лице, съгласно параграф 1 от този член, а именно от лице, което е независимо от публични органи, включително ЕСП и националния орган за реструктуриране, и от съответния субект.

88 Правилата за независимост на оценителите са уточнени в глава IV от Делегиран регламент 2016/1075, чийто член 38 гласи:

„За оценител може да бъде назначено физическо или юридическо лице. Оценителят се приема за независим от съответния публичен орган и съответния субект, ако са изпълнени всички долупосочени условия:

- 1) оценителят притежава необходимите квалификации, опит, способност, познания и ресурси и може да извърши оценката ефективно, без, в съответствие с член 39, да разчита прекомерно на съответен публичен орган или на съответния субект;
- 2) в съответствие с член 40 оценителят е правно независим от съответните публични органи и съответния субект;
- 3) оценителят няма съществен съвпадащ или противоречащ интерес по смисъла на член 41“.

89 Член 41 от Делегиран регламент 2016/1075 относно съществените съвпадащи или противоречащи интереси гласи:

„1. Независимият оценител няма съществен действителен или потенциален интерес, който да съвпада или да противоречи на интереса на съответните публични органи или на съответния субект.

2. За целите на параграф 1 даден действителен или потенциален интерес се приема за съществен, когато назначаващият орган или друг оправомощен за това орган в съответната държава членка прецени, че той би могъл — или може основателно да се очаква, че може — да повлияе на преценката на независимия оценител при извършването на оценката.

3. За целите на параграф 1 е от значение съвпадащият или противоречащ интерес, който имат поне следните страни:

- а) висшият ръководен състав и членовете на управителния орган на съответния субект;
- б) физическите или юридическите лица, които контролират съответния субект или имат квалифицирано дялово участие в него;
- в) кредиторите, които назначаващият орган или друг оправомощен за това орган в съответната държава членка е определил за значителни, въз основа на информацията, с която тези органи разполагат;
- г) всеки субект от групата.

4. За целите на параграф 1 са от значение поне следните въпроси:

- а) предоставянето от независимия оценител на услуги, включително в миналото, на съответния субект и на лицата, посочени в параграф 3, и по-специално връзката между тези услуги и елементите с отношение към оценката;
- б) личните и финансовите взаимоотношения между независимия оценител, от една страна, и съответния субект и лицата, посочени в параграф 3, от друга;
- в) инвестициите или другите съществени финансови интереси на независимия оценител;
- г) при юридическите лица — всяко структурно обособяване или други договорености, чието въвеждане се налага, за да се противодейства на евентуална заплахата за независимостта — проверка на собствената дейност, личен интерес, застъпничество, близки отношения, попечителство или принуда, в т.ч. договорености за разграничаване на служителите, които може да бъдат включени в оценяването, от другите служители.

[...]“.

- 90 В самото начало следва да се отбележи, че жалбоподателят не оспорва, че дружеството оценител отговаря на предвидените в член 38, точки 1 и 2 от Делегиран регламент 2016/1075 условия, а именно че притежава необходимите квалификации, опит, способност, познания и ресурси, за да извърши оценка 3 ефективно, и че е правно независимо от съответните публични органи и от Banco Popular.
- 91 Също така той не твърди, че дружеството оценител има съществен действителен или потенциален интерес, който да съвпада със или да противоречи на интереса на съответния публичен орган, а именно ЕСП, или на съответния субект, а именно Banco Popular, по смисъла на член 41, параграф 1 от Делегиран регламент 2016/1075.

- 92 Жалбоподателят твърди, че дружеството оценител не отговаря на условията, за да бъде считано за независимо, тъй като има съществени действителни или потенциални интереси, които биха могли или може основателно да се очаква, че могат да повлияят на преценката му при извършването на оценка 3, по смисъла на член 41, параграф 2 от Делегиран регламент 2016/1075.
- 93 По същество той твърди, че наличието на такива интереси трябва да се преценява не само с оглед на връзките между, от една страна, дружеството оценител и от друга страна, ЕСП или Banco Popular, но и с оглед на всички обстоятелства по случая. По този начин жалбоподателят упреква ЕСП, че не е взел предвид, първо, факта, че дружеството оценител вече е извършило оценка 2, и второ, връзките между него и Banco Santander.

По първата част, свързана с факта, че дружеството оценител е извършило оценки 2 и 3

- 94 Жалбоподателят изтъква, че като се има предвид, че дружеството оценител е извършило оценка 2, не е било уместно съгласно принципа на дължима професионална грижа и на обективност при избора на независим оценител да му се възлага извършването на оценка 3. Той счита, че то е било подложено на силен натиск, за да запази професионалната си репутация, което го е принудило да избягва каквото и да е коригиране или изменение на изводите от оценка 2.
- 95 Жалбоподателят припомня, че ЕСП е задължен да спазва принципа на добра администрация, закрепен в член 41 от Хартата, и изискването за безпристрастност, чиято цел по-специално е да се избегнат случаите на конфликт на интереси. ЕСП обаче единствено констатирал формалното съответствие на определянето на оценителя с изискванията на Делегиран регламент 2016/1075, без да вземе предвид положението на дружеството оценител в рамките на процедурата по преструктуриране, нито привидната му безпристрастност. Не било достатъчно да бъдат спазени изискванията за структурно обособяване и във връзка със съществените интереси, а също така следвало производството да бъде предпазено от всяко подозрение за пристрастност.
- 96 В писмената реплика жалбоподателят признава, че действително, както твърди ЕСП, приложимите разпоредби, и по-специално член 20 от Регламент № 806/2014, допускат оценки 2 и 3 да бъдат извършени от един и същ оценител. Той изтъква, че все пак фактът, че дружеството оценител е извършило оценка 2, представлява обстоятелство, което не му позволява да се счита за обективен и независим оценител.
- 97 С доводите си жалбоподателят по същество упреква ЕСП, че е определил дружество оценител като независим оценител за извършване на оценка 3, без да вземе предвид факта, че тъй като то вече е извършило оценка 2, не може да се счита, че отговаря на изискването за безпристрастност, закрепено в член 41, параграф 1 от Хартата, така както е тълкувано в практиката на Съда.
- 98 В това отношение в член 41, параграф 1 от Хартата по-специално се посочва, че всеки има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза безпристрастно.
- 99 Съгласно съдебната практика изискването за безпристрастност, с което са обвързани институциите, органите, службите и агенциите при изпълнението на своите задачи, е предвидено да гарантира равното третиране, което е в основата на Съюза. Цел на това

изискване е по-специално да се избягват случаите на евентуални конфликти на интереси по отношение на длъжностните лица и други служители, действащи от името на институциите, органите, службите и агенциите. Предвид ключовото значение на гаранцията за независимост и почтеност по отношение както на вътрешното функциониране, така и на външния имидж на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, изискването за безпристрастност обхваща всички случаи, в които служителят или длъжностното лице, което следва да се произнесе по дадена преписка, трябва разумно да разбира, че е възможно трети лица да смятат, че е засегната неговата независимост в тази област (вж. решение от 27 март 2019 г., August Wolff и Remedia/Комисия, C-680/16 P, EU:C:2019:257, т. 26 и цитираната съдебна практика).

- 100 Тези институции, органи, служби и агенции трябва също така да се съобразяват с изискването за безпристрастност в двете му измерения, а именно, от една страна, субективна безпристрастност, в смисъл че нито един от членовете на съответната институция не трябва да проявява пристрастие или лична предубеденост, и от друга страна, обективна безпристрастност, в смисъл че тази институция трябва да осигурява достатъчно гаранции, за да е изключено всяко основателно съмнение за евентуална предубеденост (вж. решение от 27 март 2019 г., August Wolff и Remedia/Комисия, C-680/16 P, EU:C:2019:257, т. 27 и цитираната съдебна практика).
- 101 Както обаче бе посочено в точка 87 по-горе, ЕСП е бил длъжен съгласно член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014 да гарантира независимостта на дружеството оценител с оглед на обстоятелствата по случая.
- 102 Наистина по принцип не може да се изключи възможността, че за трети лица обстоятелството, че дружеството оценител вече е участвало в процедурата по реструктуриране на Banco Popular, като е извършило оценка 2 преди приемането на схемата за реструктуриране, може да изглежда като обстоятелство, което не позволява това дружество да бъде обективно и безпристрастно при извършването на оценка 3.
- 103 В това отношение следва да се отбележи, че ЕСП посочва в обжалваното решение, че някои от засегнатите акционери и кредитори са представили коментари относно независимостта на дружеството оценител и са изтъкнали, че последното не е трябвало да извърши оценка 3, тъй като вече е извършило оценка 2. В някои от тези коментари се споменава фактът, че оценка 2 включва предварителна оценка на третирането, което всеки клас акционери или кредитори би получил в рамките на обичайно производство по несъстоятелност, и се твърди, че дружеството оценител е искало да потвърди заключенията от анализа на принципа за справедливо третиране на кредиторите, които е направило в оценка 2.
- 104 Следва обаче да се отбележи, че обстоятелствата в конкретния случай, от една страна, не доказват, че при извършването на оценка 3 дружеството оценител е било повлияно от факта, че е извършило и оценка 2, и от друга страна, противоречат на довода на жалбоподателя, че основателно би могло да се приеме липсата, както изглежда, на обективност или безпристрастност.
- 105 Най-напред, следва да се припомни, че оценка 2 се разделя на две части — първата съдържа временната оценка на Banco Popular за целите на реструктурирането, а втората се състои в симулация на сценарий за ликвидация. Първата част съдържа оценяване на активите и пасивите на Banco Popular и има за цел да се определи нейната икономическа стойност при

прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност. Тази първа част е взета предвид от ЕСП при приемането на схемата за реструктуриране. Съдържащата се във втората част симулация на сценарий за ликвидация има за цел, в съответствие с член 20, параграф 9 от Регламент № 806/2014, да се прецени третирането, което би получил всеки клас акционери и кредитори, ако субектът, по отношение на който е предприето действие по реструктуриране, се ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност съгласно испанското законодателство.

- 106 В оценка 3 анализът на разликата в третирането се основава на действителното третиране, което са получили засегнатите акционери и кредитори след приключване на реструктурирането. Оценяването на активите и пасивите на Banco Popular за целите на реструктурирането, съдържащо се в първата част от оценка 2, не е взето предвид в оценка 3 и следователно не би могло да повлияе на дружеството оценител при изготвянето от негова страна на последно посочената оценка.
- 107 Така доводът на жалбоподателя се отнася само до втората част от оценка 2, която представлява симулация на сценарий за ликвидация.
- 108 В това отношение в обжалваното решение ЕСП подчертава, че съгласно приложимата правна уредба временната оценка на третирането, което засегнатите акционери и кредитори биха могли да получат, ако субектът бъде ликвидиран, в рамките на оценка 2, не може да бъде толкова точна като съдържащата се в оценка 3 по няколко причини, а именно по-специално поради ограниченията във времето и липсата на достатъчно данни, близки до датата на реструктурирането в рамките на оценка 2. Следователно съгласно член 20, параграф 9 от Регламент № 806/2014 оценка 2 включвала „оценка“ на това третиране, докато член 20, параграф 17 от същия регламент предвиждал, че оценка 3 трябва да „определи“ това третиране. ЕСП посочва, че сам по себе си фактът, че временната оценка, съдържаща се в оценка 2 и оценка 3, има сходни резултати, но се основава на различни хипотези, не може да се счита за достатъчно доказателство, че оценка 3 не е извършена в съответствие с правните изисквания.
- 109 Първо, следва да се отбележи, че в оценка 2 дружеството оценител уточнява, че на този етап не разполага с цялата необходима информация и данни, нито с достатъчно време, за да извърши оценка, която е различна от ориентировъчна. То неколккратно посочва, че симулацията на сценария за ликвидация се основава на множество неясноти и че когато има по-точна информация, ще бъде в състояние да уточни хипотезите си и да подготви по-„надежден“ и по-достовверен сценарий за ликвидация.
- 110 Дружеството оценител по-конкретно посочва, че „[т]ъй като структурата на предприятието или балансите на отделните субекти не са [му] съобщени, [неговият] сценарий за ликвидация е изготвен ориентировъчно на консолидирана основа“ и че „[е]фективната ликвидация съгласно [Закон 22/2003] се отнася до отделните субекти“. То добавя, че „[п]ри получаване на тази допълнителна информация [би било] в състояние да представи по-достовверна симулация на сценарий за ликвидация на индивидуална основа“.
- 111 От една страна, от това следва, че в оценка 2 се съдържат многобройни резерви относно достоверността на симулацията на сценария за ликвидация. От друга страна, от точки 105 и 106 по-горе следва, че оценяване на Banco Popular при сценария за ликвидация в оценка 3, различно от това в симулацията, съдържаща се в оценка 2, не може да постави под въпрос валидността на последната.

- 112 При това положение жалбоподателят няма основание да твърди, че за да защити професионалната си репутация, дружеството оценител е приело, че е обвързано от изводите в оценка 2, когато е извършило оценка 3, нито че разлика между тези две оценки би могла да накърни професионалната му репутация и следователно да доведе до липса на обективност на посоченото дружество.
- 113 Второ, доводът на жалбоподателя, че дружеството оценител е имало мотив да избягва всякакво коригиране или изменение на изводите, съдържащи се в оценка 2, се опровергава от обстоятелствата, при които са извършени оценки 2 и 3.
- 114 В това отношение, в отговор на посочените в точка 103 по-горе коментари, в обжалваното решение ЕСП посочва, че докато включената в оценка 2 предварителна оценка на третирането, което засегнатите акционери и кредитори биха получили в хипотетично производство по несъстоятелност, е направена за определен срок и се основава на информацията, с която дружеството оценител е разполагало преди реструктурирането, а именно основно информацията, която е била налична към 31 март 2017 г., оценка 3 се основава на по-пълна информация, която е била налична към 6 юни 2017 г. — датата на приключване на дейността. ЕСП приема, че като се има предвид различната информация, на която се основават тези оценявания, както и тяхната различна цел, дружеството оценител би могло също така да стигне до различни изводи.
- 115 От една страна, следва да се припомни, че симулацията на сценария за ликвидация, съдържаща се в оценка 2, по необходимост се основава на данни, предхождащи приемането на схемата за реструктуриране, докато за оценка 3 е трябвало да се вземат предвид данните, налични към датата на реструктурирането. Следователно не може да се предположи, че що се отнася до оценяването на Vanco Popular в хипотетичен сценарий за ликвидация, извършено в оценка 3, дружеството оценител ще стигне до същия резултат, както при симулацията, съдържаща се в оценка 2.
- 116 От друга страна, жалбоподателят признава, че оценка 2 е трябвало да се извърши спешно. Поради това, както посочва дружеството оценител в оценка 2, симулацията на сценария за ликвидация се основава на непроверени хипотези, които е трябвало да бъдат доуточнени.
- 117 От това следва, че веднага след получаването на оценка 2 ЕСП е бил уведомен, че дружеството оценител трябва да се основе на нови данни в оценка 3 и следователно да измени оценяването, извършено при симулацията на сценария за ликвидация. Следователно жалбоподателят не може основателно да твърди, че фактът, че дружеството оценител е извършило оценка 2, е трябвало да накара ЕСП да се усъмни в обективността и безпристрастността на посоченото дружество.
- 118 Трето, жалбоподателят не оспорва, че целите и използваните подходи при изготвянето на оценки 2 и 3 са били различни.
- 119 В съдебното заседание жалбоподателят обяснява, че ЕСП е трябвало да използва различен оценител, за да извърши оценка по различен метод, докато при оценки 2 и 3 дружеството оценител е използвало една и съща методология, а именно оценяване съгласно сценарий за ликвидация.

- 120 Доколкото обаче от анализа на второто основание е видно, че оценяването на третирането, което засегнатите акционери и кредитори на Banco Popular биха получили, в случай че спрямо банката се проведе обичайно производство по несъстоятелност, трябва да се извърши според сценария за ликвидация, жалбоподателят не може основателно да твърди, че изборът на този метод може да докаже привидна липса на обективност от страна на дружеството оценител. Противно на твърдяното от него, всеки друг оценител, който би бил определен да извърши оценка 3, би трябвало да се основе на хипотетичен сценарий за ликвидация на Banco Popular.
- 121 Освен това следва да се отбележи, че при оценка 3 дружеството оценител не се е ограничило до това да потвърди резултата от симулацията в оценка 2.
- 122 Така например в оценка 2 общата стойност на реализацията на активите на Banco Popular за кредиторите в случай на тригодишен сценарий за ликвидация е оценена между 120,9 милиарда евро при най-добрата хипотеза и 116,5 милиарда евро при най-лошата хипотеза. В оценка 3 при тригодишния сценарий за ликвидация оценяването на активите е довело до различен резултат, а именно 101,546 милиарда евро при най-добрата хипотеза и 97,593 милиарда евро при най-лошата хипотеза.
- 123 Сам по себе си фактът, че дружеството оценител е достигнало до същия извод, а именно че на засегнатите акционери и кредитори няма да бъдат възстановени сумите в случай на ликвидация на Banco Popular, не е достатъчен, за да се установи, че при извършването на оценка 3 то е приело, че е обвързано от направеното в оценка 2 оценяване.
- 124 От гореизложеното следва, че доводът, с който се цели да се установи привидната липса на обективност на дружеството оценител поради факта, че то е извършило оценка 2, не се основава на никакво конкретно доказателство и е в противоречие със самото съдържание на оценка 3.
- 125 Следователно при обстоятелствата в настоящия случай, противно на твърдяното от жалбоподателя, фактът, че дружеството оценител е извършило оценка 2, не позволява да се постави под въпрос неговата независимост при извършването на оценка 3 и при определянето му от ЕСП за независим оценител.
- 126 Следователно първата част трябва да се отхвърли.

По втората част, относно връзките между дружеството оценител и Banco Santander

- 127 Жалбоподателят твърди, че при преценката относно независимостта на дружеството оценител ЕСП неправилно не е взел предвид отношенията между посоченото дружество и Banco Santander.
- 128 На първо място, жалбоподателят твърди, че с оглед на услугите, които дружеството оценител е предоставило на Banco Santander преди и след реструктурирането на Banco Popular, ЕСП е трябвало да стигне до заключението, че то не отговаря на условията, за да бъде считано за независим оценител, тъй като има съществени действителни или потенциални интереси, които биха могли да повлияят или за които би могло основателно да се очаква, че могат да повлияят на преценката му в рамките на оценка 3, по смисъла на член 41 от Делегиран регламент 2016/1075.

- 129 Първо, жалбоподателят изтъква, че ЕСП не е взел предвид факта, че дружеството оценител е било одитор на Banco Santander в продължение на 25 години, до 2016 г.
- 130 В това отношение следва да се отбележи, че в хода на процедурата на право на изслушване някои засегнати акционери и кредитори са представили коментари относно независимостта на дружеството оценител, която била неблагоприятно засегната от факта, че в миналото, преди приемането на схемата за реструктуриране, посоченото дружество е предоставяло одитни услуги на Banco Santander.
- 131 В отговор на тези коментари ЕСП приема в обжалваното решение, че одитните услуги, които дружеството оценител е предоставяло на Banco Santander, не трябва да се вземат предвид при преценката на независимостта, която той е извършил към момента на ангажирането на 23 май 2017 г. на посоченото дружество, доколкото тази преценка е била извършена по отношение на Banco Popular. ЕСП посочва, че към тази дата не е била извършена преценка на независимостта на дружеството оценител по отношение на потенциалните купувачи, тъй като, от една страна, тя не е предвидена в правната уредба и от друга страна, процедурата по оценяване е различна от процедурата по продажба, в рамките на която се определя купувачът. По-конкретно, преди приемането на схемата за реструктуриране дружеството оценител не е разполагало с достъп до информацията относно имената на потенциалните купувачи или относно самоличността на купувача.
- 132 ЕСП приема, че предвид обхвата и целта на оценка 3 одитните услуги, които дружеството оценител е предоставяло в миналото на Banco Santander, не засягат независимостта на посоченото дружество оценител по отношение на извършването на оценка 3 и не пораждат съществен действителен или потенциален съвпадащ или противоречащ интерес по смисъла на член 41 от Делегиран регламент 2016/1075. По-специално, той отбелязва, че оценка 3 се отнася единствено до активите и пасивите на Banco Popular преди продажбата ѝ на Banco Santander, а не до тези на Banco Santander.
- 133 Ето защо следва да се приеме, че към датата на определяне на дружеството оценител като независим оценител, а именно 23 май 2017 г., самоличността на купувача не е била известна и при това положение не е било възможно да се вземат предвид връзките между дружеството оценител и Banco Santander. Освен това следва да се отбележи, че към датата на определянето си за оценител дружеството оценител вече не е предоставяло одитни услуги на Banco Santander, което впрочем не се твърди от жалбоподателя.
- 134 Освен това съгласно член 41, параграф 4, буква а) от Делегиран регламент 2016/1075, за да се установи наличието на съществен действителен или потенциален съвпадащ или противоречащ интерес по смисъла на параграф 1 от този член, от значение е независимият оценител да е предоставял услуги, включително в миналото, на съответния субект и на лицата, посочени в параграф 3, и по-специално връзката между тези услуги и елементите с отношение към оценката.
- 135 Жалбоподателят обаче не изтъква никакъв довод, за да докаже наличието на връзка между одитните услуги, предоставяни на Banco Santander от дружеството оценител, и релевантните елементи за оценка 3, която се отнася единствено до оценяването на Banco Popular, а не до това на Banco Santander.

- 136 Второ, жалбоподателят твърди, че ангажирането от Banco Santander на дружеството оценител за съветник по операциите, довели до сключване на споразумения между горепосочената банка и някои инвеститори в Banco Popular, които са подали жалби по съдебен или извънсъдебен ред, доказва наличието на действителни или потенциални съвпадащи интереси на оценителя и съответния субект по смисъла на член 41 от Делегиран регламент 2016/1075. Според жалбоподателя лице, което непосредствено след преструктурирането дава съвети на купувача на подлежащия на преструктуриране субект по въпроси, пряко свързани с произтичащи от преструктурирането спорове, не може да се счита за независимо от лицето, което го е ангажирало. Освен това Banco Santander е решила да ангажира дружеството оценител поради информацията за Banco Popular, с която то е разполагало в резултат на участието си в оценка 2.
- 137 В хода на процедурата на право на изслушване някои засегнати акционери и кредитори са представили и коментари относно независимостта на дружеството оценител, която била неблагоприятно засегната от факта, че след преструктурирането на Banco Popular последното е предоставило на Banco Santander услуги, свързани с интеграцията на Banco Popular или с предоставянето на частична компенсация от Banco Santander на някои кредитори на Banco Popular.
- 138 В отговор на тези коментари, в обжалваното решение ЕСП приема, че с тези услуги не се установява наличието на съществени съвпадащи или противоречащи интереси по смисъла на член 41, параграфи 2 и 4 от Делегиран регламент 2016/1075 със съответното лице по смисъла на член 41, параграф 3 от същия делегиран регламент.
- 139 Първо, ЕСП приема, че предвид обхвата и целта на оценка 3 услугите, предоставени от дружеството оценител след датата на преструктурирането на предприятие, което продължава дейността си, не могат да засегнат оценка 3 и съдържащите се в нея елементи. Освен това той отбелязва, че оценка 3 не би могла да засегне положението на Banco Popular или на Banco Santander, доколкото в нея се определя единствено дали на засегнатите акционери и кредитори трябва да бъде предоставено обезщетение чрез ЕФП.
- 140 Второ, ЕСП приема, че при всички положения, след приемането на схемата за преструктуриране дружеството оценител е предоставило допълнителни гаранции, че предоставяните на Banco Santander услуги не могат да породят настоящи или потенциални съществени съвпадащи или противоречащи интереси. ЕСП отбелязва, че в декларацията си от 18 декември 2019 г. дружеството оценител е потвърдило, че нито една от представените на Banco Santander услуги не е свързана с оценяването на активите или пасивите, които са били предмет на оценка 3, нито със свързаното с тях финансово отчитане. Освен това той посочва, че дружеството оценител е потвърдило, че няма прехвърляне на информация между извършените дейности по оценяване и други проекти, като се имат предвид въведените мерки за защита и приетите от него протоколи за поверителност.
- 141 По-специално, що се отнася до услугите, свързани с интеграцията на Banco Popular, ЕСП посочва, че дружеството оценител е посочило с достатъчна степен на точност, че макар да е предоставяло консултантски услуги на Banco Santander, те не са свързани с предоставяните на ЕСП услуги, не засягат нито един въпрос относно предоставяните на ЕСП услуги по оценяване и също така не включват услуги по оценяване или правни услуги, свързани с Banco Popular.

- 142 Що се отнася до услугите, свързани с предоставянето на компенсация от Banco Santander на някои кредитори на Banco Popular, в съображение 93 от обжалваното решение ЕСП отбелязва, че дружеството оценител е уточнило, че тези услуги не са били свързани с правни съвети или с консултантски услуги във връзка с тези жалби. По-специално, последното е било ангажирано за разработване и прилагане на решение във връзка с единен координационен център за събиране на информацията относно обработването по съдебен и извънсъдебен ред на жалбите с цел повишаване на ефективността и намаляване на времето за обработването им. По-конкретно, задачите на дружеството оценител обхващат услуги, свързани с наблюдение и документиране на административната информация и с изготвяне на периодични доклади. Освен това то е добавило, че не е участвало в дейностите по правна защита, тъй като Banco Santander се е обръщала към външни адвокатски кантори, за да обработват тези жалби, и че не е определило, нито е изчислило размера на компенсациите, предложени от Banco Santander на клиентите на Banco Popular.
- 143 Следва да се отбележи, че в хода на цялата процедура за реструктуриране на Banco Popular ЕСП е следил, както е бил длъжен да направи, дали дружеството оценител спазва изискванията за независимост, и по-специално тези относно липсата на конфликт на интереси, предвидени в член 41 от Делегиран регламент 2016/1075.
- 144 Така в хода на процедурата за възлагане на обществена поръчка, довела до сключването с дружеството оценител на конкретния договор, на 18 май 2017 г. то е представило на ЕСП декларация за липса на конфликт на интереси с Banco Popular. На 23 май 2017 г., към датата на определянето си за оценител, то е представило и декларацията относно независимостта си в съответствие с Делегиран регламент 2016/1075, в която по-специално е посочило, че е запознато с правните изисквания и че са предприети целесъобразните мерки, когато такива са били необходими, за да се гарантира, че нито дружеството оценител, нито някой от членовете на предложения екип за изпълнението на конкретния договор имат съществен интерес, така както той е определен в член 41 от Делегиран регламент 2016/1075. То се е ангажирано да предприеме всички необходими мерки, за да гарантира, че всяко бъдещо предоставяне на услуги на други страни няма да засегне неблагоприятно неговата независимост. Дружеството оценител е отбелязало, че всяко добавяне на нови членове към неговия екип ще се извършва при спазване на изискванията за независимост и след одобрение от страна на ЕСП.
- 145 След като на 21 септември 2017 г. и на 11 април 2019 г. е определено за оценител, дружеството оценител е представило допълнителни декларации относно независимостта си след добавянето на нови членове в екипа, работещ по оценка 3. Освен това на 18 декември 2019 г. то е подало декларация за липса на конфликт на интереси, в която потвърждава, че на 15 ноември 2019 г., с оглед на своите системи и проверки, то е независимо и е било независимо за целите на оценка 3 и че не е имало информация за наличието на конфликти на интереси с други извършвани от него дейности, нито за наличието на индивидуални конфликти на интереси.
- 146 Следва да се отбележи, че в декларацията си от 18 декември 2019 г., изготвена по искане на ЕСП след коментарите на засегнатите акционери и кредитори в рамките на процедурата на право на изслушване, дружеството оценител е посочило услугите, които е предоставило на Banco Santander, и е уточнило, че няма връзка между горепосочените услуги и тези,

предоставени на ЕСП за изготвянето на оценка 3 или пояснителния документ. То е добавило, че не е предоставяло услуги, свързани с оценяването или финансовото отчитане на активите и пасивите, предмет на оценка 3.

- 147 Обясненията на дружеството оценител са възпроизведени от ЕСП в съображение 93 от обжалваното решение, посочено в точка 142 по-горе. Така ЕСП констатира, че в декларацията от 18 декември 2019 г. дружеството оценител е предоставило допълнителни гаранции, че услугите, предоставяни на Banco Santander във връзка с компенсирането на някои кредитори на Banco Popular след реструктурирането, не водят до съществен действителен или потенциален интерес, който да съвпада или да противоречи, по смисъла на член 41, параграф 2 и параграф 4, буква а) от Делегиран регламент 2016/1075.
- 148 Жалбоподателят обаче не обяснява по какъв начин тези услуги биха могли да повлияят на преценката на дружеството оценител при извършването на оценка 3, по смисъла на член 41, параграф 2 от Делегиран регламент 2016/1075.
- 149 От това следва, че доводите на жалбоподателя не могат да поставят под въпрос преценката на ЕСП, че услугите, които дружеството оценител е предоставило на Banco Santander, не доказват наличието на съществени действителни или потенциални интереси, които биха могли да повлияят или за които би могло основателно да се очаква, че могат да повлияят на преценката на дружеството оценител по смисъла на член 41 от Делегиран регламент 2016/1075.
- 150 На второ място, жалбоподателят твърди, че връзките между дружеството оценител и Banco Santander пораждаат съмнение за пристрастност у третите лица, което е пречка то да се счита за независим оценител. Безпристрастността предполагала липса на предубеденост или привилегироване. Той обаче счита, че оценка 3 би могла да има неблагоприятни последици за Banco Santander, да навреди на положението ѝ по споровете, свързани с реструктурирането на Banco Popular, или да предостави възможност за предявяване на искания за обезщетение от страна на бившите акционери на Banco Popular.
- 151 Следва да се отбележи, че съгласно съдебната практика, цитирана в точки 99 и 100 по-горе, изискването за безпристрастност, което се прилага към дружеството оценител, обхваща всички случаи, при които разумно се приема, че е възможно трети лица да смятат, че е засегната неговата независимост. За да се установи нарушение на това изискване, връзката между него и Banco Santander трябва да представлява обстоятелство, което може да породи основателно съмнение относно евентуална предубеденост.
- 152 Следователно достигането до заключение, че ЕСП е трябвало да вземе предвид привидната липса на обективност или безпристрастност на дружеството оценител поради връзките му с Banco Santander, предполага да се установи, че когато дружеството оценител е приело в оценка 3, че засегнатите акционери и кредитори не биха получили по-добро третиране в рамките на обичайно производство по несъстоятелност, отколкото третирането, което са получили поради реструктурирането, то е решило да предпочете втората хипотеза.
- 153 В обжалваното решение обаче ЕСП отбелязва, че с оглед на целта на оценка 3, която е да се определи дали засегнатите акционери и кредитори биха получили по-добро третиране в рамките на хипотетично обичайно производство по несъстоятелност, това не би могло да

се отрази на продажбата на Banco Popular и не би могло да засегне положението на Banco Santander. ЕСП счита, че оценка 3 има действие само по отношение на него, тъй като в случай на разлика в третирането той трябва да плати обезщетение чрез ЕФП.

- 154 В това отношение следва да се припомни, първо, че в оценка 3 дружеството оценител е оценило стойността на активите и пасивите на Banco Popular в рамките на хипотетично обичайно производство по несъстоятелност и е приело, че на засегнатите акционери и кредитори няма да бъдат възстановени суми, в случай че Banco Popular бъде ликвидирана към датата на преструктурирането. Като сравнява резултата от това оценяване с действителното положение на засегнатите акционери и кредитори в резултат на преструктурирането, ЕСП стига до заключението, че те нямат право на обезщетение съгласно член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014.
- 155 Дори да се предположи обаче, че дружеството оценител е стигнало до извод в оценка 3, че засегнатите акционери и кредитори биха получили по-добро третиране в хипотеза за ликвидация на Banco Popular, отколкото в хипотеза за преструктурирането ѝ, обезщетението, което биха могли да получат в този случай, би било изплатено от ЕФП, а не от Banco Santander.
- 156 Второ, следва да се отбележи, че хипотезата, при която извършената на основание член 20, параграфи 16—18 от Регламент № 806/2014 оценка би показала, че акционерите и кредиторите на даден субект биха получили по-добро третиране, отколкото в хипотеза за преструктурирането му, е неразделна част от функционирането на механизма за преструктуриране, предвиден в Регламент № 806/2014, доколкото с него се въвежда механизъм за обезщетяване въз основа на принципа за справедливо третиране на кредиторите, закрепен в член 15, параграф 1, буква ж).
- 157 Освен това е важно да се подчертае, че фактът, че на засегнатите акционери и кредитори биха могли да бъдат възстановени част от вземанията им в рамките на обичайно производство по несъстоятелност, не означава, че решението за прилагане по отношение на въпросната банка на процедура по преструктуриране е неправилно и че тази процедура не е необходима и обоснована, тъй като целта на преструктурирането е да се избегне ликвидиранието на системно значима банка.
- 158 Така, противно на твърдяното от жалбоподателя в съдебното заседание, резултатът от оценка 3 е без значение както за законосъобразността и легитимността на решението по отношение на Banco Popular да се проведе процедура по преструктуриране, така и за последиците от това преструктуриране, а именно продажбата ѝ на Banco Santander.
- 159 Освен това следва да се припомни, че целта на оценка 2 е била различна от тази на оценка 3, а именно да се оцени стойността на цялата Banco Popular за евентуален купувач при прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност. Така оценяването на стойността на активите на Banco Popular в рамките на хипотетично обичайно производство по несъстоятелност, извършено в оценка 3, не може да постави под въпрос оценяването в оценка 2, нито следователно продажбата на Banco Popular на Banco Santander за едно евро.

- 160 Освен това съгласно член 85, параграф 4, последна алинея от Директива 2014/59 евентуалната отмяна на решението за реструктуриране не може да доведе до изменение на условията за продажбата на Banco Popular на Banco Santander. При това положение, какъвто и да е резултатът от оценка 3, продажбата на Banco Popular на Banco Santander на цена от едно евро не може да бъде поставена под въпрос.
- 161 Трето, противно на твърдяното от жалбоподателя, оценяването, направено в оценка 3, не може да доведе до възникване на право на обезщетение за засегнатите акционери и кредитори от страна на Banco Santander.
- 162 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че Съдът е приел, че както искът за отговорност, така и искът за унищожение изискват от кредитната институция или инвестиционното предприятие, спрямо които се прилага процедурата по реструктуриране, или от техния правопреемник да компенсират акционерите за претърпените загуби вследствие на упражняването от органа за реструктуриране на правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на задълженията на тази институция или предприятие, или изискват от тях да възстановят изцяло сумите, инвестирани при записването на акции, които са били обезценени поради тази процедура по реструктуриране. Подобни акции биха поставили под въпрос цялата оценка, на която се основава решението за реструктуриране, тъй като структурата на капитала спада към обективните данни на тази оценка. Както отбелязва генерален адвокат Richard de la Tour в точки 82 и 95 от своето заключение, по този начин би се стигнало до неуспех на самата процедура за реструктуриране и биха се осуетили преследваните с Директива 2014/59 цели (решение от 5 май 2022 г., Banco Santander (Банково реструктуриране на Banco Popular), C-410/20, EU:C:2022:351, т. 43).
- 163 От гореизложеното следва, че доколкото оценка 3, независимо от своя резултат, не може да засегне положението на Banco Santander, дружеството оценител не би могло да изрази предпочитанията си за нея. Поради това връзките между тях не могат да породят основателно съмнение относно наличието на евентуална предубеденост, нито относно липсата на обективност или на безпристрастност на дружеството оценител. Тези връзки не представляват обстоятелство, което може да постави под въпрос неговата независимост при извършването на оценка 3 и при определянето му от ЕСП за независим оценител.
- 164 Следователно втората част трябва да се отхвърли, а оттук и първото основание в своята цялост.

По третото основание: оценка 3 се основава на погрешна информация относно финансовото състояние на Banco Popular към момента на реструктурирането ѝ

- 165 С третото основание жалбоподателят по същество иска от Общия съд да разпореди чрез събиране на доказателства Juzgado Central de Instrucción nº 4 de l'Audiencia Nacional (съдия от Централен разследващ съд № 4 на Националния съд, Испания) да представи експертен доклад от 8 април 2019 г. на Централната банка на Испания относно Banco Popular.
- 166 С молба, подадена в Общия съд на 2 септември 2022 г., жалбоподателят представя този доклад като ново доказателствено искане на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд. Жалбоподателят посочва, че поради това се отказва от искането си за събиране на доказателства.

- 167 В съдебното заседание жалбоподателят твърди, че експертният доклад на Централната банка на Испания представя имущественото състояние на Banco Popular непосредствено преди реструктурирането и позволява да се прецени потенциалът на банката да управлява активите и пасивите си при продължаване на дейността си. Жалбоподателят обяснява, че този доклад е от основно значение, за да може да се приложи критерият за предприятие, което продължава дейността си, и въз основа на този критерий да се извърши оценка, различна от оценка 3.
- 168 ЕСП и Кралство Испания твърдят, че този доклад е ирелевантен, тъй като се отнася до стойността на Banco Popular през декември 2016 г. ЕСП по-специално твърди, че този доклад се отнася до факти, които не са релевантни за целите на оценяването на съпоставителното третиране или на сравняването, извършено в оценка 3, и които не са били взети предвид при преценката в обжалваното решение.
- 169 Както посочва Кралство Испания, този експертен доклад е представен в рамките на наказателно производство относно отговорността на Banco Popular и на нейните управители при увеличаването на капитала през финансовата 2016 г., което се основава на информация за счетоводните и финансовите отчети на банката, съобщена на инвеститорите чрез проспекти за емисии, които не отразяват действителното икономическо положение на последната.
- 170 Следва да се отбележи, че в експертния доклад на Централната банка на Испания основните заключения са обобщени по следния начин: първо, три периода на теглене на влогове през второто тримесечие на 2017 г. са в основата на реструктурирането на Banco Popular, второ, годишните счетоводни отчети, съдържащи се в проспекта за увеличаването на капитала през 2016 г., не отговарят на някои аспекти от счетоводната правна уредба, и по-специално класифицирането на операциите по рефинансиране като съмнителни, и трето, някои от използваните хипотези за достигане до посочените в проспекта оценки са твърде оптимистични.
- 171 В жалбата си жалбоподателят твърди, че в експертния доклад на Централната банка на Испания се посочва, че претърпените от инвеститорите загуби не се дължат на липсата на имущество на Banco Popular за покриване на загубите, а на невъзможността да се удовлетворят значителните искания за теглене на влогове. В този доклад се посочвало, че според годишните счетоводни отчети за 2016 г. Banco Popular е имала положителен нетен актив от 11,088 милиарда евро и е генерирала печалби, че реструктурирането на Banco Popular се дължало на проблем с тегленето на влогове, че на 23 май 2017 г. е имало особено значително теглене на влогове след интервю на председателя на ЕСП по телевизионния канал Bloomberg, че на 5 юни 2017 г. Banco Popular е получила от Централната банка на Испания извънредно ликвидно улеснение в размер на 9,5 милиарда евро и че с писмо от 6 юни 2017 г. управителният съвет на Banco Popular е поискал от ЕЦБ да обяви, че банката е проблемна или има вероятност да стане проблемна, но също така е посочил, че трябва да продължи търсенето на решение с частни средства. От този доклад следвало, че ако Banco Popular е имала сериозен проблем с ликвидността, собственият ѝ капитал щял да остане положителен преди реструктурирането, дори като се вземат предвид счетоводните корекции, които е оставало да бъдат извършени, и въпреки възможното неспазване на нормативно установените коефициенти на платежоспособност.

- 172 В това отношение е достатъчно да се припомни, че преценката на разликата в третирането, извършена в оценка 3, се състои в сравняване на действителното третиране на акционерите и кредиторите поради преструктурирането на Banco Popular и третирането, което те биха получили, ако по отношение на субекта е било образувано обичайно производство по несъстоятелност към момента на приемане на схемата за преструктуриране. Експертният доклад на Централната банка на Испания обаче се отнася до събития, предхождащи преструктурирането на Banco Popular, а именно увеличаването на капитала през 2016 г. и тегленето на влогове през първото тримесечие на 2017 г., които не са релевантни за извършването на оценка 3.
- 173 Освен това жалбоподателят не обяснява на какво основание анализираният в експертния доклад на Централната банка на Испания събития, които се отнасят до положението на Banco Popular преди преструктурирането, е трябвало да бъдат взети предвид в оценка 3 или в обжалваното решение. Също така той не посочва кой от изтъкнатите в жалбата или в писмената реплика доводи се подкрепя от този доклад.
- 174 Следва обаче да се отбележи, че жалбоподателят е поискал представянето на този доклад, за да може да извърши собствена оценка. В съдебното заседание жалбоподателят уточнява, че този доклад е необходим, за да се извърши оценка на Banco Popular като предприятие, което продължава дейността си.
- 175 В това отношение е достатъчно да се припомни, че от анализа на второто основание следва, че при оценка 3 трябва да се вземе предвид сценарий за ликвидация. Така оценката, която жалбоподателят възнамерява да извърши въз основа на експертния доклад на Централната банка на Испания, във всеки случай би била ирелевантна и не би могла да докаже наличието на явна грешка в оценка 3.
- 176 Следователно трябва да се приеме, че направеното от жалбоподателя на 2 септември 2022 г. ново доказателствено искане, а именно експертния доклад на Централната банка на Испания, не е релевантно за преценката на законосъобразността на обжалваното решение, без да е необходимо да се разглежда дали жалбоподателят е обосновал късното му представяне.
- 177 Що се отнася до изложените в жалбата доводи, с изключение на искането за представяне на експертния доклад на Централната банка на Испания, жалбоподателят само отбелязва, че тъй като решението за преструктуриране на Banco Popular е взето поради липса на ликвидни средства, а не поради дисбаланс във връзка с имуществото, прави особено впечатление фактът, че в оценка 3 не се прави позоваване на стойността на пазарната капитализация на Banco Popular към момента на преструктурирането, която представлявала минимална стойност за оценката на всяко регистрирано на фондовата борса дружество. Към датата на преструктурирането пазарната капитализация на Banco Popular е била 1,33 милиарда евро с последна цена на акцията при затваряне от 0,317 евро.
- 178 Достатъчно е да се констатира, че жалбоподателят не обяснява каква би била ползата от вземането предвид на стойността на пазарната капитализация на Banco Popular за определянето на третирането на акционерите и кредиторите в рамките на обичайно производство по несъстоятелност при извършването на оценка при сценарий за ликвидация. В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 4, параграф 1 от

Делегиран регламент 2018/344 методологията за оценяване се ограничава до определяне на дисконтирания размер на очакваните парични потоци при обичайно производство по несъстоятелност.

- 179 Ето защо този довод трябва да се отхвърли като неотносим.
- 180 Поради това третото основание трябва да се отхвърли, а следователно и жалбата в своята цялост.

По съдебните разноски

- 181 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да понесе, освен собствените си разноски, и разноските на ЕСП, съгласно направените от последния искания.
- 182 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Поради това Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав)

реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Осъжда г-жа Laura Molina Fernández да понесе направените от нея съдебни разноски, както и тези на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП).**
- 3) Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.**

van der Woude

De Baere

Steinfatt

Kecsmár

Kingston

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 22 ноември 2023 година.

Подписи